D·N
4/6 1948

Dyra räntesurrogat

Försöken att sköta penningpolitiken utan rörlig ränta har kommit till en kritisk vändpunkt. Författningsstiftet har hittills väsentligen bestått i att tillhandahålla hela den penningmängd som efterfrågas vid den fastställda låga räntan. De återhållande krafter som teoretiskt skulle ersätta räntan har man inte velat eller kunnat sätta in på verksamt sätt. Omdömet gäller till och med priskontrollen, som visserligen många tillverkare och säljare funnit hinderlig och orättvis, men som för sådana centrala områden som jordbrukspriser och arbetarlöner är helt passiv sedan det kortvariga försöket med lönestopp i början av årtiondet övergavs. Lika verkningslösa har de administrativa kontrollåtgärderna varit på investeringsområdet. Byggnadsregleringen och andra därmed samordnade ingrepp har varit och är i hög grad hinderliga för all verksamhet som har marknadens behov och betalningsförmåga till sitt naturliga rättesnöre, men detta hindrar inte att den av regleringsmyndigheterna framslängda byggnadsvolymen överstiger vad som är förenligt med ett någorlunda fast penningvärde och rent av överträffar tillgången på material och arbetskraft.

Lika negativt resultat har statskontrollen över utrikeshandeln givit. Importen, som inte räcker till, överstiger i alla fall med väldiga belopp den i exporten årligen återvunna betalningsförmågan. Maskinen som håller denna ojämna pump i gång manöverar av riksbanken med det sedan månader oförändrade handgreppet att köpa alla statsobligationer som bjuds ut till kurser motsvarande 3 procents ränta. Till följd därav behöver investeringarna inte för sin finansiering ha tillgång till nytt sparande, det vill säga konsumtionsbegränsning. Utan företagen och bankerna, som vid behov förströcker dem pengar, säljer till riksbanken sina obligationer, vilka representerar tidigare besparingar, och får därigenom nya pengar att investera för. Och eftersom det vid nuvarande sammanställning av höga skatter och fallande penningvärde med avskrivningsregelerna som enda säkerhetsventil lönar sig att förvärva mer realkapital än man har besparingar till, säljer företagen och bankerna inte bara sina statsobligationer. De lägger också upp nya obligationslån till en hårsmån högre ränta än den riksbanken håller. Dessa lån förvärvas begärligt av de stora obligationsplacerarna, sparbanker och försäkringsföretag, som med hjälp av den officiella räntepolitiken kan sälja 3 procents obligationer till riksbanken efter samma kurs som de köper 3 1/4 procents papper av förslagen.

Finansministern och bankofullmäktige har nu inlett ett nytt försök att något strypa flödet från denna inflationskälla. Riksbanken har begärt utredning om skärpt åliggande för bankerna att hålla kassareserv, och finansministern har i ett tal förordat bindning av obligationer hos deras nuvarande innehavare. Denna Wigforsframstöt för vad allmänheten tolkade som nyutrikningsförbud för obligationer föranledde väldiga utbud på börsen, varefter finansministern skyndade sig att sterilisera sitt program. Det siktar nu till frivillig överenskommelse med de stora obligationssägande Institutionerna att inte genom omplaceringar sörja för den ökning av kreditvolymen som man hoppas kunna spärra genom restriktioner för bankutlåningen. De sistnämnda vill riksbanken främst åstadkomma genom att tvinga bankerna till en kassabildning som skall stå i proportion till utlåningens ökning. Den utredning om förslaget som pågår i finansdepartementet lär visa att det inte är lika enkelt att förskriva kassareserv nu som under krigsåren, när bankerna inte kunde placera alla pengar som erbjöds dem, utan begränsade den räntebärande inlåningen tämligen snävt.

Skärpta krav på kassareserv hos bankerna nu skulle nödga dem att mot ränta låna in mer än de hade rätt att låna ut. Närmast till hands ligger att låna Bankgarora betala kostnaden för denna marginal, ett förfarande som skulle bli liktydigt med avsevärd höjning av utlåningsräntan. Om en sådan utjämning av kostnaderna hindras genom påbud, skulle bankerna vara nödsakade att i stort sett begränsa sin kreditgivning till dess nuvarande omfattning. Detta innebär dock inte att kreditens fördelning skulle bli oförändrad. Även vid spikade räntesatser är somliga affärer förmånligare och mer önskvärda än andra för den långivande banken, som bland annat har att ta hänsyn till gamla kunder och till värden om tidigare engagemang. Följden skulle bli att en del krediter inte förnyades vid förfalloterminerna. Banken nu kan man märka en tendens att sortera ut fastighetslånen ur affärsbanksportföljerna och föra över dem till sparbanker och försäkringsanstalter. Om nu dessas möjlighet att stå till tjänst spärrades genom bindningsavtal för obligationer, skulle följden inte, som bankofullmäktige och finansministern tycks föreställa sig, bli att nya krediter avbjöds, utan gallringen skulle ske genom vägning av säkerheterna och klassning av kunderna. Att göra en hyreslåg även för krediter, alltså bestämma att den som en gång fått ett lån på tre eller sex månader hade rätt att behålla det, går nämligen inte utan moratorium, och den konsekvensen av sin penningpolitik är väl hr Wigforss ännu inte beredd att ta.

För dem som drabbas av den blir en verklig kreditbegränsning ingalunda lindrigare därför att de andra slipper räntehöjning. De flesta skulle säkert föredra att få låna litet dyrare, om de på den vägen kunde undgå betalningssvårigheter. Sannolikheten talar också för att kreditrestriktioner som inskränker bankernas möjlighet att lämna sina kunder skulle fyrita lönsoperationerna utanför bankerna i en omfattning som inte vore önskvärd, bortsett från att därvid skulle uthålas en marknadsränta, antagligen vida högre än den officiella. Nu är det ju inte främst för kostnadens skull som räntehöjning kommit i politiskt bruk, utan huvudsaket är den krympning av sysselsättningen som befaras intträda. Man bör då komma ihåg att denna verkan framkallas av kreditinskränkningen, av svårigheten att skaffa pengar, oberoende av på vilket sätt kapitaltillgången stramas åt. En mekanisk kreditspärr kan utlösa en långt mer ovanaserad deflation än smidiga räntehändringar. Om bankerna inte får sörja för näringslivets penninghehov genom utlåning, kommer det automatiskt att ta inlåningsinkringarna i anspråk, en process som kan bli mycket svår att styra, om man inte tar räntan till hjälp. I ett sådant läge kunde det vara farligt att genom mer eller mindre påtvungna överenskommelser ha förvandlat obligationsstocken till en död last hos penninginstituten i stället för att låta den tjäna som likvid reserv. Men det är så karaktäristiskt för det socialistiska regleringstänkandet att inte förstå hur oumbärlig förlighet'en är i det ekonomiska livet. Det är därför hr Wigforss och hans följesvenner så ogärna vill ta sin tillflykt till räntan.

Nedsättningen av det finska krigsskadeståndet

till Sovjetryssland med hälften av återstående belopp eller 70 miljoner dollar i leveranser är utan brist vel en betydelsefull lättnad för vårt nordiska grannland i öster, som redan utan den i fredsalutet stadgade tributen har svåra återhämtningsproblem att lösa. Också de som fruktar dunaerna även när de kommer med skänker uppskattar helt visst det ekonomiska värdet av denna mycket stora politiska gest. Den måste nämligen i övrigt bedömas med hänsyn till den tonvikt som fredringsdagaren lägger på de finska kommunistiska ministrarnas initiativ och på att detta upptagits av den finska regeringen. Därmed är utsagt att intresset för de finska valen spelar större roll för Sovjets tillkännagivna mätfullhet än mänlieten och finländska finansiella återhämtning. Angelägenheten att större valrörelsen med ett kommunistiskt vilfärdsinslag har till och med varit så stor att inte ens Leinos fall stått i vägen. Den sistnämnda omständigheten innebär en åtminstone förmell ryssk respekt för Finlands politiska självständighet, som är att notera med tillfredsställelse oavsett vad man tror och tänker om de djupare motiven.

Interpellationsdebatten om Spångas delning

visade att också riksdagens första kammare är ett forum för kommunala ambitioner, vilkas företrädare kämpar var för sitt "livsrum". Ett anmärkningsvärt inslag var emellertid statsministerns sätt att ta på Stockholms problem. Han förutsatte att för Sundbybergs del endast skulle finnas två val: att uppsluka av huvudstaden eller att utvecklas så pass oberoende som möjligt. Om det betyder att statsministern inte räknar med något mellanting förstnämnda att finna en högre organisatorisk form för de många gemensamma intressena i Stockholmsregionen — ett storlandsting eller något liknande — är detta verkligen beklagligt. Hur nödvändig en dylik organisation är, fast enighet om dess utformning ännu inte kunnat vinnas, borde vara tillräckligt tydligt ådagalagt.

PRESSGRANNAR

Hr Undéns motivering för sin neutralitetslinje i partitidskriften Tiden bygger, enligt Handelstidningens (fp) kritiska granskning, helt på den felaktiga tesen att man inte skulle behöva tänka på ett isolerat stormaktsangrepp mot Sverige eller något av våra grannländer:

Hitler kastade sig över Polen — i glad förhoppning att Storbritannien icke skulle blanda sig i leken. Ryssland ockuperade Österjösterna, förvisst om att ingen mellanmkommande part skulle uppträda. Ryssland gjorde ett anfall mot Finland, planlagt under precis samma antagande. Det är de lättaste roven som locka, det är den svage och oförmögne, som drager stärden över sig.

Att den svenske utrikesministern inte fäster sig vid dessa erfarenheter medför, enligt Handelstidningens karaktäristik, att han vill göra vårt land till ett politiskt tomrum.

Propositionsfloden under försommaren hotar riksdagsmännen med att få stanna kvar in i juli, vilket säkerligen inte är gynnsamt för ärendenas prövning. Östgöta-Correspondenten (s) erinrar om tidigare förhoppningar:

Under förra årets remissdebatt ställde ändå statsministern en bättre ordning i utsikt. På direkt fråga gav han då det besked att om man 1947 lyckades åstadkomma en riksdagsfri höst och departementen därigenom beredas tillfälle att arbeta i fatt, så skulle regeringen ordna avlämnandet av propositioner på ett längt bättre sätt än som skett under senare år. Vid överläggningar med partiledningarna, som ägde rum i början av denna riksdagsperiod, bekräftade statsministern att han ämnade försöka hålla sitt löfte. Det är troligt att han försökt. Men allifår länge maktutövning har vant de socialdemokratiska departementschefer na vid allifår ringa respekt både mot kravet på enhetligt regeringsupprördande och mot folkrepresentationens anspråk. Den har å sin sida ännu inte visat om den kan göra något av sina goda föresatser att reformera de egna arbetsformerna.

Norges och Danmarks försvar är aktuellt, liksom vårt eget. Efter stortingets slutbehandling av den norska försvarsbudgeten skriver Verdens Gang:

Det er ganske tydelig at det i Stortinget for tiden er stor interesse for forsvaret og god vilje til å gå så langt som det er nødvendig. Vi konstaterer dette med glede, for det er ikke tvilsomt at så lahli som situasjonen er i verden i dag, har det den aller største betydning at vi viser en resolutt og samtidelig ville til å forsvare oss. Det kan ikke herske tvil om at et militært vakuum i et område av strategisk betydning — hva vi tvoe herr Voigt mener Norge er — for tiden bare kan bety en fare for freden, en fristelse for maktsyke og nervøse stormakter. Det kan bli skjebnesvangert for et land hvis den oppfatning festner seg at et krup mot det vi vare noe i retning av en walk-over-affere.

Liknande tongångar har framträtt i den danska debatten om de enskilda hemvärnsföreningarnas förvandling till ett militärt och officiellt hemvärn. I Sverige håller dessa frågor på att koncentrera sig till övningstiden. Ny Tid (s) håller tvekiöst på de nio månadernas rekryt mot överbefälhavarens elva:

Så länge vi tvingas ha ett försvar, skall det också vara effektivt, därom är nog alla eniga. I det fallet skadar det inte att även mannen i ledet vid en skridsövning får se hur häreduinmade årsklasser praktiskt taget utan förlurter skär igenom ett av mindre övade trupper beatt område, liksom en varm kniv skär igenom en smörklimp, och hur de erlände stupar i högar. Men det är minst lika viktigt att man röjer upp i officersleriträden. Det skall då förvisso visa sig att vi klarar oss med nio månaders första utbildning, gärna åtföljda av ett par kortvariga mobiliseringsövningar efter bliebiksallelse.

Den livfulla bilden har bara felet att föra tanken till den elitarmé vi inte har i stället för den organisation som tills vidare föreligger. I dagens läge torde de två klaraste argumenten hänföra sig till arbetsmarknadens behov av armar och kuppberedskapens krav på att något så när utbildad personal skall finnas tillgänglig året runt. Det har inte visats att det sistnämnda kravet förutsätter några elva månaders rekryt, när det ändock måste vara fråga om minst två omgångar.

Göteborgs första centrala ämbetsverk, fiskeristyrelsen, hälsas varmt välkommet av Göteborgs-Posten:

Visserligen voro vi medvetna om att det fanns en stark opinion i riksdagen för västkusten, och man har med tillfredsställelse konstaterat att nästan alla tidningar uttalat sig för fiskeristyrelsens förläggning till Göteborg. Även i Stockholm var det många som ansågo det lämpligt att denna styrelse placerades i västra Sverige. Men, man har nu en gång fått den tron, att det alltid till sist blir de centrala myndigheterna i huvudstaden, som tuga hain spelet. Därför blev överraskningen och glädjen stor när voteringssiffrorna kommo. Övervikten för Göteborg var inte stor, men tillräcklig. Siffrorna voro 101 för Göteborg och 159 för Stockholm.

Det har riktats en rad organisationstekniska anmärkningar och lika många billiga kvickheter mot Göteborgsplacering. Självfallet innebär den ingen decentralisering av förvaltningen — en viktig sak, som skall efterströvas av annat ställe. Men det vad som uppnås är ett prejudikat för en mera frigiord lokaliseringspolitik, och det är inte så illa.

Dagens Nyheter återgav i går ett uttalande ur Falu-Kuriren, enligt vilket statsrådet Möllers förklaring att de begärliga behörde bliott åtta mandat för att socialdemokraterna skulle placeras i minoritet tolkades på så sätt att hr Möller räknade samman socialdemokraterna och kommunisternas röster i den nämnde majoritetsten. Hår föreligger ett misstag; hr Möller hade i själva verket räknat de borgerliga och socialdemokraterna var för sig och över huvud ej tagit hänsyn till kommunisterna.

Riksdagssammanträden.

Fredagen den 4 juni 1948.

Konstitutionsutsk. kl. 10 f. m. Obs.! Tiden.

Statsutsk. in pleno kl. 11 f. m.

Statsutsk. 1:a avd. omed. efter slutat utskottsplenum.

Statsutsk. 2:a avd. omed. efter slutat utskottsplenum, dock tidigast kl. 12.

Statsutsk. 3:e avd. omed. efter slutat utskottsplenum.

Statsutsk. 4:e avd. omed. efter slutat utskottsplenum.

2:a Lagutsk. kl. 11 f. m.

Särskilda utsk. kl. 9 f. m. Obs.! Tiden.

Valmän för utseende av fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret kl. 4 e. m.

Fredliga maskiner från gammal vapensmedja
Hushållet mekaniseras i nytt laboratorium

Från Dagens Nyheters utsände medarbetare.

HUSKVARNA, torsdag.

Den som i dag ser vad som växer fram ur den gamla Husqvarna vapenfabrik kan absolut inte klaga på den privata företagsamheten. På torsdagen invigdes ytterligare några nybyggen inom det stora industrikomplexet, nämligen en ny försöksverkstad och en rikt utrustad laboratoriebyggnad, i närvaro av bl. a. landshövdingparet Ekblom, professor Edy Velander, Ingenjörsvetenskapsakademin, rektorn vid Chalmers Tekniska högskola, professor Gustaf Hössjer, samt representanter för Huskvarna stad.

— Det har klagats över att produktionen inom den svenska industrin har minskat, trots att investeringarna ökat enormt. Man får emellertid inte glömma att en stor del av dessa investeringar fått kompensera bevärnare och bättre arbetsförhållanden, sade direktören vid Husqvarna vapenfabrik, Thure Oberg, i sitt invigningstal. Jag är glad över att kunna säga att produktionen här per individ har ökat den senaste tiden.

Den nya försöksverkstaden, som är helt tydligt mera mekaniserad och rationaliserad än de gamla avdelningarna, gör att skiftarbetet kan förkortas. Husqvarnakoncernen har nu med giuteriarna i Norrahammar och Åmmeberg, nämligen en ny giuteriavdelningsmar. I Huskvarna tillverkas mest enbeltigt maggods, medan Norrahammar med sin moderna högtrykvävnugn kan framställa snart sagt vilket järn som helst.

En särskild utvecklingsavdelning under ingenjör Bengt Magnusson har nu fått en stor laboratoriebyggnad att arbeta i med modern amerikansk apparatur. Den är ved professor Velander kallade en "transformator", där teoretiskt skolade tekniker intemmas i det praktiska arbetet och där de senaste forskningsrönen göres tillgängliga för produktionen. Ett ganska stort utrymme är reserverat för den metallurgiska forskningen, som man väntar sig mycket av.

Vapenfabriken gör dock inte skäl för sitt namn, ty vapen tillverkas i mycket blygsam skala, men däremot ytnner en ström

Landshövding Ekblom, sittande, prorsyr en Husqvarna industriarbetare under direktör Obergs överinseende.

av symaskiner, cyklar, spisar och kökkvarnar osv. ut ur fabrikerna. Man hittar t. ex. ett stort experimentkök i laboratoriebyggnaden, ty hushållets mekanisering omhuldas varmt, och forskningsarbetet utföres i samband med Hemmens forskningsinstitut.

Kemiska och fysiska laboratorier med hypermodern utrustning står till förfogande, och chefskonstruktören, ingenjör Carl Heimdahl, har fått gott svängrum för sina motorexperiment. Husqvarnakoncernen har f. n. 7 à 8.000 anställda, och fjolårets omsättning uppgick till 72 miljoner. Trots att arbetarantalet visar tendens att minska, beräknar man dock att tack vare de nya rationaliseringarna ytterligare kunna höja produktionssiffrorna.

Dbg

Tjuv läste in sin förföljare

Natten till torsdagen gjordes inbrott i kafé Fenix på Kungsgatan i Skövde, där några berett sig tillrätta till lokalen med falsk nyckel. I dörrposten fanns emellertid en ringklocka till värdens bostad, och då denne vaktes ringde han ned i kafélokalen. Då han kom in gjorde sig tjuven för att efter en stund anslå och låsa in värden i kaféet.

Denne alarmerade polisen, som kom till platsen och befriade den inlåste, som då hade tjuven satt sig i säkerhet med sitt byte, som blev cirka 13 kr. i kontanter samt en del ransoneringskort. (CN, Skövde).

Definitiv uppgörelse för 2.500 stenhuggare

Efter nya förhandlingar mellan stenindustrins arbetsgivarförening samt Svenska stenindustriarbetarförbundet om avtalen för gat- och kantstens- samt stor- och finstensindustrierna träffades natten till torsdagen definitiv uppgörelse. Underhandlingarna har haft former av förhandsförhandlingar. Arbetarna får lönetillägget i nivå med dem som utgår för övriga industriarbetargrupper. Avtalet gäller retroaktivt från 1 januari i år till mars 1949 och berör direkt ca 2.000 man samt dessutom indirekt ca 500 man. I anslutning till uppgörelsen skall avtalet mellan arbetsgivarföreningen och LO om föreningsrätten äga tillämpning från 1 oktober.

(TT, Göteborg.)

Klart för mejeriföreståndare. Efter upprepade förhandlingar mellan Allmänna arbetsgivareföreningen och Sveriges arbetareförbund träffades tidigt på torsdagsmorgonen nya etiårigt avtal rörande löner och övriga anställningsförmåner för mejeriföreståndare och andra arbetsledare inom mejeriverksamheten. Avtalet, som direkt eller indirekt berör omkring 1.500 arbetsledare, gäller retroaktivt från den 1 januari i år.

(TT, Malmö.)

Uppskjuten strejk. Den till den 6 juni varslade strejken vid telegrafverkets verkstäder i Göteborg, Nynäshamn, Stockholm, Sundsvall och Västerås har tills vidare uppskjutits på framställning av medlingskommissionen som kallat till nytt sammanträde fredagen den 11 juni.

— Förhandlingarna rörande riksavtal för mejeriföretagens mjölkbutikspersonal fortsatte under onsdagen och natten till torsdagen. Tidigt på torsdagsmorgonen överlämnade förlikningsmannen rådman Nilsson ringen.

Två på Centralen nära dödas av lok

Två berusade män i 25-årsåldern höll på att bli överkörda på Centralen på torsdagskvällen, då de roade sig med att vandra emkring i spåren mellan en insatsplattform och plattform 5. Persontåget från Eskilstuna med ankomst 22.13 var på ingående och hade just passerat Tegelbackstunnarna då tjänstgörande ordningsvakter vid spårövergången intill södra gångtunneln fick syn på dem.

Han ryckte upp dem på plattformen, först den ene och sedan den andre, bara tio meter framför loket. Men männen, var inte särskilt förtjusta i den som de tyckte omilda behandlingen, och den sist upprvckte gav ordningsmannen ett par hårda knuppslag. Polis från hallen tillkallades, som förde slagskämpen till Klara vaktkontor, medan hans kumpan redan hade hunnit göra sig osynlig.

Moder drunknade då son räddades

40-årige fru Ester Markgren från Tuvan utanför Sollefteå drunknade på torsdagskvällen i Skellefteälven. Hon hölt på med klädtvätt då en fyraårig son sprang ut på bryggan. När fru Markgren skulle ta fast pojken föll hon själv i ilven och gick genast till botten. Den omkomna var moder till fem minderårige barn. (TT, Sollefteå.)

Vilhelm Moberg reser till USA

Vilhelm Moberg spelar en glad låt till avskedet.

Författaren Vilhelm Moberg med familj avreste på torsdagen till Göteborg för att där gå ombord på "Drottningholm" och sedan resa till USA.

— Jag har egentligen inga förenade planer, säger hr Moberg. Det skall man nog inte ha. Så mycket är i alla fall klart att vårt första längre uppehåll i Amerika blir i Minneapolis, svenskbygden framför andra. Så småningom söker jag mig nog också norr till södra Kalifornien, där det likaså finns ganska mycket svenskar.

Själv har jag ett hundratal släktingar där över, men alla dem känner jag väl inte hälsa på. Jag har också andra adresser med i bagaget, bland annat på åtiltingar till emigranter från min hemby, som reste redan på femtiotalet. Flera av dessa småningom i förskingrades har kvar sina fäders gårdar där ute ända från pionjärtiden. På naturliga skäl kommer jag nog att koncentrera mig på de svensk-amerikanska bondbygderna, men för övrigt låter jag helt omständigheterna leda mig. Två år hoppas jag kunna stanna, om pengarna räcker.

Obefintliga dricksglas problem för indexräknare

En livlig diskussion följde på byråchefen Erland von Hofstens föredrag på torsdagen vid ett möte i RSB-salen, som anordnats av folkpartiets tjänstemannagrupp. Ämnet var "Pekar index rätt eller fel?"

Finansministerns förslag om ransat index utan skatter kan, sade aktuarie Folke Nilsson, för många betyda att subventionsnedgången allt oftare kommer att anlitas för att hålla index nere. Detta skulle medföra ökning av skattebördan och därmed sänkt reallön för tjänstemän.

Hr Nilfors ville ha flera indexserier. Hr Hellenius i Underbefälsförbundet ironiserade över den s. k. indexfamiljen och dess skötsamhet och ville ha lönerna frikoppiade från index och fria avtalsförhandlingar. Föredragshållaren redogjorde klart för indexberäkningarnas mysterium och gav belysande och roliga exempel, bl. a. på bevärdighetema vid insamlandet av prisuppgifter å obefintliga dricksglas. I slutet av debatten undrade hr Nilfors vad som skulle inträffa om index i höst stiger så mycket att den övre gränsen nås för statstjänstemännen, vilka enligt det på riksdagens bord vilande förslaget skall få 8 % löneförhöjning om index stiger 5 enheter. Han antyddo att det ipke skulle tillåtas att index steg just 5 enheter.

Ingen avspärrning vid kungakortegen

Kungakommitténs tanke att bereda åldringarna särskild plats utmed den väg kungakortegen går fram den 16 juni, är likhet med vid regeringsjubileet den 5 december, har inte kunnat genomföras, då polisen inte har möjligheter att göra några avspärrningar. Enda avspärrade området till parterna ett medlingsförslag, varpå svar skall avges senast den 19 juni. (TT, Malmö.)

Äkta makar, förlovade, förälskade

få många kloka och rättframma råd i de *Edward Griffith's* bok AKTENSKAPETS SEXUALPROBLEM Harmoni — antivites — fördelsskyhall — den förtjänar den största spridning", skriver dr *Gärda af Geijerstam* i G. H. T. Med. dr *Gustaf Hjalmar Ahlberg* (Ex. D.) "Att med konst göra det sexuella livet i äktenskapet mera njutningsrikt har för många ett sig som obtyrt. För dessa människor kan det bli till verklig lycka att få kunskap om dessa frågor. — Ett av de bästa anbetena i sin art." "Det är välgörande att en sådan bok skrives och läses." Dr *Iwan Bratt* i G.-P. Ny omarbetad och utvidgad upplaga, 48,000 ex. nu tryckta.

Sänd kupongen — ej pengar.

Till ..... bokhandel eller NATUR och KULTUR, Stockholm Va. Undertecknad beställer härmed att sända mot postförskott och porto, ... ex. Griffith: ÄKTENSKAPETS SEXUALPROBLEM, Harmoni — antivitet — fördelsskonhell. HSH. 6.75, inb. 9.50. (Stryk det som ej önskas.)

Namn .....

Adress .....

DN. 4/6

Månadstidskriften
GLIMTAR FRÅN ITALIEN
- P. M. för italien-resenärer
- Nyhetsjärkare i Italiensika
- Litteratur, musik, film
- Handelsnyheter m. m.

Lösnummer 1:— kr., helår 10:— kr. Kan rekvireras direkt från ITALIENSKA STATENS TURISTBYRÅ - Strandvägen 7 C, Sthlm.

JUNE
INDUSTRI- OCH VARUMÄSSA
MÄSSAN
5/6—16 Juni
Öppet: vardag. 10—20, sönd. 11—22.
Entré 2:—

Öppnas i morgon kl. 11
I KUNGL. TENNISHALLEN
STOCKHOLM
Se morgondagens annons

TA BORT FETT och smuts är lek när Ni rengör — måning, golv, plattor etc. — med Alloren. Det desinficerar också! Stor förpackning ALLOREN 1:75
Alloren gör trappstädningen lätt
AB RENTO — STOCKHOLM 12
Orderetefon 52 52 81

Flyg med PAN AMERICAN
— flygnätet som omspänner hela världen —
... betala i svenska kronor!

AUSTRALIEN NYA ZEELAND
via U. S. A.
i samtrafik med interamerikanska flyglinjer

SYDAMERIKA
Rio de Janeiro, Buenos Aires och andra ledande städer via New York och vidare till Lissabon i samtrafik med Panair do Brasil)

SYDAFRIKA
Via Lissabon (i samtrafik med Panair do Brasil) till Dakar, Accra, Leopoldville och Johannesburg

Ankommande flygtider från Stockholm, Göteborg och Malmö till Bryssel och London. Genomgående biljetter kan lösas i dessa städer via Amsterdam. För prisuppgifter och biljettbeställningar vänd Er till Er resebyrå eller Pan Americans representant för Skandinavien, Sverigegen 30—31, Stockholm. Tel. 21 42 30. Tgs. Panair.

PAN AMERICAN WORLD AIRWAYS

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.